

NORMY WYŻYWIENIOWE STOSOWANE W OŚRODKACH SZKOLENIA KURSOWEGO I POZA OŚRODKAMI

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka miary	t y p y k u r s o w		
			I stopnia	II stopnia	III stopnia
1	2	3	4	5	6
1	Ośrodki kursowego doszkalania zawodowego posiadające kuchnie	osobodzień	11,60 zł	11,60 zł	11,60 zł
2	Ośrodki kursowego doszkalania zawodowego nie posiadające kuchni	„	16,00 zł	16,00 zł	16,00 zł
3	Zakwaterowanie i wyżywienie poza ośrodkami kursowego doszkalania zawodowego	„	20,50 zł	20,50 zł	20,50 zł

850

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 6 lipca 1954 r.

w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Drobного i Rzemiosła uprawnień do wydawania przepisów o zagospodarowaniu zbędnych i ponadnormatywnych artykułów zaopatrzeniowych w państwowych i spółdzielczych jednostkach nadzorowanych przez Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się Ministrowi Przemysłu Drobного i Rzemiosła uprawnienie do wydawania przepisów o zagospodarowaniu zbędnych i ponadnormatywnych artykułów zaopatrzeniowych znajdujących się w państwowych i spółdzielczych jednostkach nadzorowanych przez Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła.

§ 2. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 151 z dnia 15 czerwca 1953 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Drobного i Rzemiosła uprawnień do wydawania przepisów o zagospodarowaniu zbędnych artykułów zaopatrzeniowych w jednostkach spółdzielczych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr

851

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 czerwca 1954 r.

w sprawie branżowych planów kont.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą:
1) państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstw i zakładów prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego,

- 2) jednostek utrzymywanych z narzutów na koszty własne zakładów prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego,
- 3) przedsiębiorstw pod przymusowym zarządem państwowym, sprawowanym przez jednostki państwowe lub spółdzielcze,
- 4) jednostek budżetowych, które posiadają niektóre cechy rozrachunku gospodarczego,
- 5) przedsiębiorstw mających formę spółek prawa handlowego, w których Państwo lub przedsiębiorstwa

państwowe posiadają udziały wynoszące ponad 50% kapitału zakładowego.

2. Ilekroć w dalszych przepisach zarządzenia użyto określenia „przedsiębiorstwo”, oznacza ono jednostki wymienione w ust. 1.

§ 2. 1. Branżowe plany kont dla poszczególnych grup przedsiębiorstw opracowane powinny być na podstawie ramowego planu kont właściwego dla działu gospodarki narodowej, do którego zalicza się daną grupę przedsiębiorstw.

2. Branżowy plan kont powinien składać się z:

- 1) wykazu kont syntetycznych i analitycznych, niezbędnych w danym przedsiębiorstwie lub grupie przedsiębiorstw prowadzących jednakową lub podobną działalność gospodarczą dla ewidencji i kontroli ogółu środków, źródeł ich finansowania i procesów gospodarczych, stanowiących przedmiot ewidencji księgowej zgodnie z ich treścią ekonomiczną, zasadami systemu finansowego, potrzebami sprawozdawczości z wykonania planów gospodarczych i potrzebami ochrony mienia społecznego,
- 2) szczegółowe zasady funkcjonowania kont zawartych w wykazie, o którym mowa w pkt 1,
- 3) szczegółowe instrukcje ustalające wzory dokumentacji zapisów księgowych, obieg dokumentów oraz wytyczne co do form księgowości oraz techniki dokonywania zapisów.

§ 3. 1. Podstawę do opracowania branżowych planów kont stanowią następujące ramowe plany kont:

- 1) ramowy plan kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych przedsiębiorstw przemysłu średniego i wielkiego,
- 2) ramowy plan kont dla państwowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego,
- 3) ramowy plan kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego,
- 4) ramowy plan kont dla działających według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych gospodarstw rolnych,
- 5) ramowy plan kont dla państwowych przedsiębiorstw transportu i łączności,
- 6) ramowy plan kont dla przedsiębiorstw handlu zagranicznego,
- 7) ramowy plan kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego średnich i dużych spółdzielczych przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych i usługowych,
- 8) ramowy plan kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych przedsiębiorstw przemysłu drobnego,
- 9) ramowy plan kont dla działających według zasad rozrachunku gospodarczego terenowych przedsiębiorstw budowlanych,
- 10) ramowy plan kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego małych spółdzielczych przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych i usługowych.

2. Określenie w przypadkach wątpliwych, który z ramowych planów kont ma służyć za podstawę opracowania branżowego planu kont dla danego przedsię-

biorstwa lub grupy przedsiębiorstw, należy do kompetencji właściwego ministerstwa lub urzędu centralnego działającego w porozumieniu z Ministerstwem Finansów.

3. W przypadkach szczególnych dla przedsiębiorstw wykazujących odmienny rodzaj działalności od działalności przedsiębiorstw, dla których opublikowano ramowe plany kont wymienione w ust. 1, mogą być ustalone przez właściwe ministerstwa (urzędy centralne), działające w porozumieniu z Ministerstwem Finansów, branżowe plany kont bez zachowania wymagań § 2 ust. 1.

§ 4. 1. Do opracowania branżowych planów kont obowiązane są centralne zarządy, zarządy central handlowych i jednostki równorzędne podległe bezpośrednio właściwemu ministrowi (kierownikowi urzędu centralnego).

2. Właściwe ministerstwo (urząd centralny) może zlecić opracowanie branżowych planów kont innym jednostkom niż wymienione w ust. 1.

§ 5. 1. Opracowany i ostatecznie uzgodniony w ramach danego ministerstwa (urzędu centralnego) branżowy plan kont powinien być złożony w 2 egzemplarzach w Ministerstwie Finansów, które w ciągu 30 dni od daty złożenia może zgłosić uwagi lub zlecić wprowadzenie w nim zmian.

2. Branżowy plan kont powinien być zatwierdzony przez właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego).

§ 6. 1. Zmiany w branżowych planach kont w części wymienionej w § 2 ust. 2 pkt 1 mogą być dokonywane wyłącznie w trybie określonym w § 5.

2. Zmiany w branżowych planach kont w części wymienionej w § 2 ust. 2 pkt 2 dokonuje właściwy minister (kierownik urzędu centralnego):

- 1) na wniosek Ministerstwa Finansów, ujęty w piśmie okólnym lub w innej formie,
- 2) z własnej inicjatywy lub na wniosek przedsiębiorstw, centralnych zarządów i jednostek równorzędnych.

3. O dokonaniu zmian, o których mowa w ust. 2 pkt 2, ministerstwo (urząd centralny) jest obowiązane w terminie 7 dni od ich dokonania powiadomić Ministerstwo Finansów, które w ciągu 14 dni od daty powiadomienia może zgłosić uwagi lub zlecić wprowadzenie zmian w rozwiązaniach ustalonych przez ministra (kierownika urzędu centralnego).

4. Zmiany w branżowych planach kont w części wymienionej w § 2 ust. 2 pkt 3 dokonuje właściwy minister (kierownik urzędu centralnego):

- 1) na wniosek Ministerstwa Finansów, ujęty w piśmie okólnym lub w innej formie,
- 2) z własnej inicjatywy lub na wniosek przedsiębiorstw, centralnych zarządów lub jednostek równorzędnych.

§ 7. 1. W zakresie zagadnień wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 2 i 3, a nie unormowanych przepisami obowiązujących branżowych planów kont, przedsiębiorstwa obowiązane są przestrzegać następujących zasad:

- 1) brak przepisów nie może spowodować opóźnień w bieżącym prowadzeniu księgowości, a tym samym nie może spowodować opóźnień w sporządzaniu sprawozdań finansowych,
- 2) celem zrealizowania zasady podanej w pkt 1 przedsiębiorstwa powinny rozwiązywać zagadnienia nie unormowane zgodnie z zasadami przyjętymi w nauce księgowości,

3) rozwiązania, o których mowa w pkt 2 powinny być podane do wiadomości jednostki nadrzędnej przedsiębiorstwa w ciągu 7 dni od daty zastosowania.

2. Jednostki nadrzędne powinny nadesłać im do wiadomości zawiadomienie o zastosowanych rozwiązaniach (ust. 1 pkt 3) rozpatrzyć w ciągu 3 dni od daty otrzymania i w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wydać przedsiębiorstwu stosowne polecenia. W przypadku gdy jednostka nadrzędna posiada wątpliwości co do słuszności rozwiązań przyjętych przez przedsiębiorstwo, obowiązana jest przedstawić je do rozpatrzenia jednost-

ce hierarchicznie nadrzędnej (w zasadzie departamentowi księgowości właściwego ministerstwa — urzędu centralnego). W przypadkach szczególnie wątpliwych, w przypadkach spornych oraz we wszystkich przypadkach stanowiących precedens i wymagających urzędowej wykładni ostateczną decyzję co do sposobu prawidłowego rozwiązania wyda Ministerstwo Finansów.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

852

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

z dnia 9 lipca 1954 r.

w sprawie ujawniania i zagospodarowania zbędnych i ponadnormatywnych materiałów zaopatrzeniowych w przedsiębiorstwach państwowych i spółdzielczych nadzorowanych przez Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła.

Na podstawie art. 1 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) i § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 6 lipca 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Drobnego i Rzemiosła uprawnień do wydawania przepisów o zagospodarowaniu zbędnych i ponadnormatywnych artykułów zaopatrzeniowych w państwowych i spółdzielczych jednostkach nadzorowanych przez Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła (Monitor Polski Nr A-67, poz. 850) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy zbędnych i ponadnormatywnych remanentów materiałów zaopatrzeniowych znajdujących się w dniu 15 sierpnia 1954 r. oraz bieżąco powstających w przedsiębiorstwach podporządkowanych zarządom przemysłu wchodzącym w skład Ministerstwa Przemysłu Drobnego i Rzemiosła, wojewódzkim zarządom przemysłu terenowego i przemysłu terenowego materiałów budowlanych oraz w spółdzielniach pracy zrzeszonych w centralach spółdzielni: Związek Spółdzielni Przemysłowych i Rzemieślniczych, Centrala Spółdzielni Inwalidów i Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego, zwanych dalej „zakładami produkcyjnymi”.

2. Przez remanenty zbędne rozumie się materiały, których zakład produkcyjny nie zużywa bieżąco na własne potrzeby.

3. Przez remanenty ponadnormatywne rozumie się ilość materiałów, które przekraczają zatwierdzoną normę zapasu maksymalnego, a w braku zatwierdzonej normy zapasu — ilość materiałów przekraczającą planowane zużycie w danym roku.

§ 2. Przepisy niniejszego zarządzenia nie dotyczą metali nieżelaznych oraz przedmiotów majątku trwałego, a w szczególności maszyn i urządzeń produkcyjnych, części do maszyn i urządzeń produkcyjnych, jak również nie naruszają przepisów o gospodarowaniu tymi artykułami.

§ 3. 1. Zakłady produkcyjne:

1) w terminie do dnia 25 sierpnia 1954 r. dokonają spisu posiadanych w dniu 15 sierpnia 1954 r. materiałów zbędnych i ponadnormatywnych,

2) w terminie do dnia 30 sierpnia 1954 r. zgłoszą materiały zbędne i ponadnormatywne do sprzedaży.

2. W odniesieniu do materiałów zbędnych i ponadnormatywnych powstających bieżąco zakłady produkcyjne postępują zgodnie z przepisami §§ 8—14 z tym że zgłaszanie do sprzedaży tych materiałów powinno odbywać się w terminie do dnia 20 każdego miesiąca na podstawie stanu materiałów na koniec poprzedniego miesiąca.

§ 4. 1. W celu wykonania zadań o których mowa w § 3 ust. 1, zakłady produkcyjne powinny wyznaczyć spośród pracowników zespół złożony co najmniej z trzech osób. W skład zespołu powinien wejść przedstawiciel komórki produkcyjnej, zaopatrzenia oraz przedstawiciel czynnika społecznego.

2. Zespół wybiera przewodniczącego.

3. Zespół orzeka większością głosów. W razie niemożności osiągnięcia większości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 5. Zespół zobowiązany jest:

- 1) ustalić normatywy zapasu dla poszczególnych grup materiałowych w braku zatwierdzonych norm,
- 2) dokonać przeglądu posiadanych zapasów materiałowych po uprzednim przeanalizowaniu planu produkcyjnego,
- 3) ustalić ilości materiałów ponadnormatywnych i materiałów zbędnych znajdujących się w posiadaniu zakładu produkcyjnego,
- 4) oznaczyć materiały ponadnormatywne i zbędne, które należy zmagazynować oddzielnie od materiałów przeznaczonych do zużycia, jeżeli to jest możliwe ze względu na pomieszczenie.

§ 6. 1. Z czynności, o których mowa w § 5, zespół sporządza protokół w 3 egzemplarzach.

2. W protokole należy wyodrębnić materiały ponadnormatywne i zbędne, podając ich nazwę, rodzaj i ilość.

3. Protokół podpisują wszyscy członkowie zespołu.

§ 7. 1. Przewodniczący zespołu przekazuje sporządzony protokół do zatwierdzenia kierownictwu zakładu (dyrektorowi przedsiębiorstwa, zarządowi spółdzielni).